कृत्स्नजगदभिवृद्धिकारिण्यै, 'दिवे च', जगतो धारयित्र्यै 'पृथिव्यै च', 'नमः' नमस्कारं, 'अकरं' करोमि ॥

(७) अथैककपालस्कन्नप्रायश्चित्तहोमे मन्त्रमाह। "अस्कान् द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवा गाः ॥ ३ ॥ स्कन्नेमा विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। अस्कानजनि प्राजनि। आ स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात् प्रजनिषीमहि" इति। अत्र स्कन्देतिधातुः प्राप्त्यर्थो न तु शोषणार्थः। 'द्यौः', इयं वृष्टिद्वारेण 'पृथिवीम्', 'अस्कान्' प्राप्नोति, 'युवा ऋषभः', च वत्सोत्पादनाय 'गाः', 'अस्कान्' प्राप्नोति, 'इमा विश्वा भुवनानि' दृश्यमानानि सर्व्वाणि भूतजातानि, 'स्कन्ना' परस्परं प्राप्नोति, 'स्कन्नः' प्राप्तोऽयं, 'यज्ञः', 'प्रजनयतु' प्रजां उत्पादयतु। यदिदं हविः 'अस्कान्' स्कन्दतिस्म, तदिदं न विनष्टं किन्तु 'अजनि', हविश्च नैव निष्पन्नं, अत एव 'प्राजनि' प्रजापशुरूपेण प्रकर्षेण जायते, 'स्कन्नात्', अस्माद्धविषः 'वृषा' सेचनसमर्थः, 'आजायते', अतो वयं च 'स्कन्नात्', हविषः 'प्रजनिषीमहि' प्रजा पशुसमृद्धिं भूयास्म ॥

(८) यदा यज्ञस्य विघ्नकरं भयमुपस्थितं भवति। तदा सर्व्वयागद्रव्याणि द्रोणकलशे गृहीत्वा होममन्त्रमाह। "ये देवा येषामिदं भागधेयं बभूव। येषां प्रयाजा उतानूयाजाः। इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः। अग्निहोत्रभ्यो देवेभ्यः स्वाहा" इति। 'ये देवाः', द्युलोकवासिनः सन्ति 'येषां' देवानां, 'इदं' सर्व्वं पुरोडाशादिकं, 'भागधेयं बभूव' सङ्कल्पितं भवति।